

1895

(17)

Gichtgasanalysen.

Kiesabbründe - Analysen v. Witz.

Gasanalysen. App. FW 42022

Flaskenmühle Bertha C - Apparatur alle W.
(Mizous Patenschlämme Fa Wallau, Koenig)

zu Mi Analyse.

Typische Analysen v. Mi. Erreicht, gerötert:

Findl. Quie Eicosyl, gesamt.

Feuer Analysen v. Oberham.

Rezepte f. Litt f. Glas

Holzconservierung.

Ach. Trevor, Ithaca, America.

Vetyl solid

Bridistar

Spol. nit.

Beseda

Montani Speltz

Mitsch sp. prästca.

Pridong Lynn

Ach. Josefa Poláka Bojistička.

1896

(18)

16. 3. cme Best. mit Ozon

- 5. 6. 41

První hl. věta thermodynamiky:
princip zachování energie.

Teplo je násilným druhem energie a proto
při každém přeměně tepla v práci výsledek
tepla výjimečně v mechanické práci. Je rovná
vnikající práci.

Druha:

Přeše opírá o nemocnost perpetua
mobilní. Neplatí nicméně rada ve
mírném měnění práce v teple a naopak
teple v práci. V tom jinak slouží -
rost.

Planck: nemí možno sestrojit
periodicky stroj, jenž by měl jiného
naprogramovat, než když ovládával
teplomotor dlečen a konal rovnou
močarovou práci.

Odmítla byla Celsiusem 1850: Teplo me-
ničí se rámco svobodných pohybů stu-
denějšího na topleskí.

a Thomsonem (Lord Kelvin) 1851: proslul.

Rodina Prof. F. Walda asi 1890.
Z leva na pravo, nahoře:
synové Emila Frant. dole Jindř.

Rodina Prof. F. Walda asi 1890.
Z leva na pravo, nahoře:
synové Emila Frant. dole Jindř.

KLADNO
F. Grotthüse

Nářečník, František Waldov -
Pöhlnerov.
Smrdat zatímco potíce a lesorování.

Dth.
(Molinaria lutea & Z. granatii. Volvodicus sp.
+ Peponi.)

Naše matinka.

A black and white portrait photograph of three men in military uniforms. They are wearing dark jackets with high standing collars and epaulettes. The man on the left has a small oval insignia on his collar. The man in the center has a sword at his waist. The man on the right has a large sword at his waist. They are all looking slightly to the right of the camera.

František/s přeskou/, Jindřich
a Emil, synové₄₁ Prof. F. Walda.

František /s přeskou/, Jindřich
a Emil, synové Prof. F. Walda.

Naře matinka
Jozefa Waldona!

V huťském parku: na kolečku Emil, dále Jindřich, Pepča
a František.

2 leva do pramá:

Emil, Francí a Jindřich.

František/s přeskou/, Jindřich
a Emil, synové Prof. F. Walda.

V Kročehlavech: rodina s babičkou a hrajícími si dětmi. bytě u Kludských.
Zleva: Emil, Jindřich, Pepča, Francí.

V Kročehlavech: rodina s babičkou a hrajícími si dětmi.¹ bytě u Kludských.
Zleva: Emil, Jindřich, Pepča, Francí.

Rodinou F. Walda v Kročehlavech asi v roce 1894.
Přesné datum by se zjistilo ve fotograf. zápisníku.
Byt u Kludských, v blízkosti příkopu před parkem
vedle býv. bytu u Ničů.

Na obrázku matinka s ruční prací, na ruce s granátovým náramkem a s granátovou šnůrou na krku. Zřejmě ustrojena do nedělního domácího obleku. Účes ještě s "ofinou" a drdolem. Sedí před dveřmi do předsíně vedoucí do kuchyně.

Tatínek je ve vysoko zapnutém kabátě, s motýlkovou plochou černou mašlí, s řetízkem u hodinek již jistě zlatých-koupených za ošetřování v nemoci matinky, ale ještě bez zlatého řetězu od Kuthanů. Charakteristický ukazováček pravé ruky.-

S druhé strany babička, asi ještě jen na návštěvě. Je zde patrný její krásný bujný bílý vlas, tvar nosu a uší, klid, pohodlně položene ruce na klíně. Sedí na "naší" židli, jako je stejná od prádla postavena v předu před stolem. Pepča asi tříletá staví s Jindřichem nějakou stavbu - Jindřich zamýšlený jistě podle plánu. Emil v pozoru a poslušnosti klidně čeká, zatím co já něco dovažuji na vyškemraných záv. vahách divadelně ze škatulky od čaje, vánočního daru od Hunka.

Tak asi Jindřich s Emilem vyhlíželi, když prováděli v tomto bytě prvá kouzla a když vynalezli lokomotivu, poháněnou závažím klesajícím z vrcholu komína dolů ke dnu za spojení s koly provázkem přes kladky.

Rodina Prof.F.Walda asi r. 1893.
Na "velocipédu" dcera Pepa, sed. Frant.
bab. W.a Emil. Stoj. Jindřich. 45

Rodina Prof. F. Walda asi r. 1893.

Na "velocipédu" dcera Pepa, sed. Frant.
bab. W. a Emil. Stoj. Jindřich. 45

V hutském parku s babičkou: ležící Emil, dále Francí a Jindřich.

V hutském parku s babičkou: ležící Emil, dále Francí a Jindřich.

+ huts kein parken:

Eine. Kinder, Babina, malte

Reita

Fotos
am 1892

Balilla Ende 47 Frau London

+ hatteline pukka:
Edu. Valm. tati m. valma

to m
valma

✓ hutslein parken:

Eine.

zandria, batina, maliha
e. pista

Indien
Ori 1892

Bamberg France

47 France

London

Prof W.

1898/99

(19)

Erdeca Methode

Ms im Teerwasser

W_o-Ver Analyse

Mr. - Kontrollen

Pradeschade Hermannslinie

30/8 98 Kladenska, bestimmt ["] Fe

Gasanalyse

Staubers. in Gas

Gasanalyse v. Mayan & C. H.
cross

98 Sellivara Fe

P-Best. im Pradeschaden.

Ms - Best. im Fe statt Fe in Sy oder eine
besondere Phase?

Dolomite

Kohlenanalysen

31/5 98 Schöne Bilder der D Methode

30/9 98 Indiana s.p. Crecklow

Erkenn.: Mach, Staudl.

Tachometer

V D O Tachometer a. f. Frankfurt.

Výrobek Karlíka.

V. i. v. Karlík píše s návštěvou.
Přesného odhadu tvaru kruhy nepřijal
než do mrtvoty. Samý jez nevpočítal.
Výpráce jez tunu Ridley.

Návštěva Ing Karlíka u rodiny F.Walda v Kročehlavech.

Tachometer

VDO Tachometer a. g. Frankfurt.

Výroba Karlíka.

V. i. v. Karlík přinesl s máníkem
Tachometr odhaďoval tvar kruhu využíván
mechanickou rukou. Samo jej nesdíleval.
Využíval jej tvaru kruhu.

Návštěva Ing Karlíka u rodiny F.Walda v Kročehlavech.

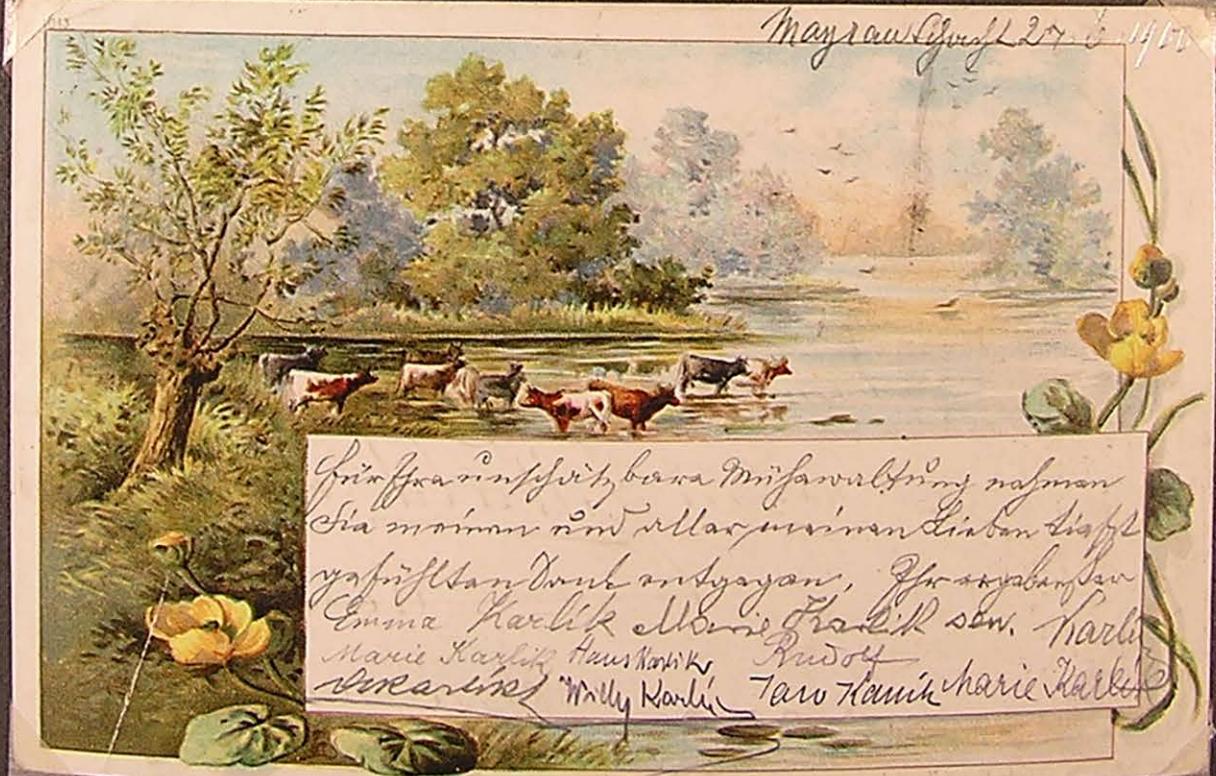
Nedělní odpoledne za návštěvy rod.v.inž.Karlíka,
(konstr.tachogr)na Štěpánce u Kludských.

Jeden ze synů a dcera(Bukovanská) jsou z velké foto-
grafie (24x30) pro rozbítí negativu odstranění.

V levo paní Karlíková, oblíbená matinčiná opravdová
přítelkyně.-Zemřela v ustavě ve Veleslavíně.Vedle ní
statný Ing.K. se synem Rudou, pak Jindřich a Emil s
puškami, tatínek,matinka a já.Pepča zde není.Rok asi

1893. 50

Mayraw Gruß 27. 6. 1900

Nedělní odpoledne za návštěvy rod.v.inž.Karlíka,
(konstr.tachogr) na Štěpánce u Kludských.

Jeden ze synů a dcera(Bukovanská) jsou z velké foto-
grafie (24x30) pro rozbití negativu odstranění.

V levo paní Karlíková, oblíbená matinčině opravdová
přítelkyně.-Zemřela v ústavě ve Veleslavíně.Vedle ní
statný Ing.K. se synem Rudou, pak Jindřich a Emil s
puškami,tatínek,matinka a já.Pepča zde není.Rok asi

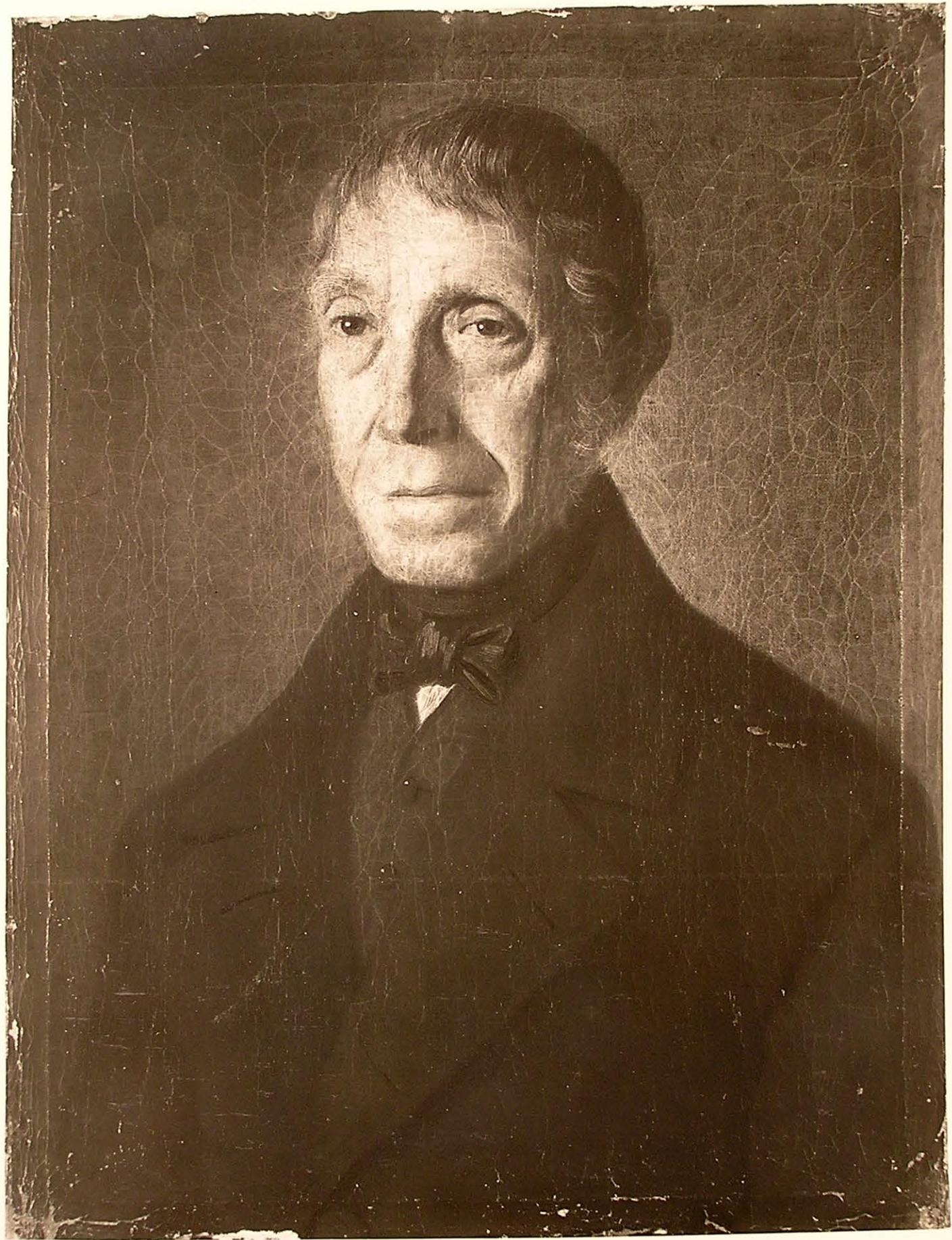
1893. 50

Mayrau Liberec 27.6.1960

May 20th 1900

Gruß aus Impfingen, bauern Wirtschaft und nahmen
Gia mitten im Urlaub in einem kleinen Staffel-
hof in Sankt Veit auf der Enns, Gruß von
Emma Karlik ehemalige Karlik sen. Karlik
Marie Karlik Haus Karlik, Rudolf
Karlik, "Willy Karlik, Taro Karlik, Marie Karlik

J. Fransilek

SMICHOV

KLADENSKÝ RODÁK ANTONÍN HRROMADA

KRÁL. WIRTEMBERSKÝ KOMORNÍ PĚVEC

J. Frausilek

SMICHOV.

Josif Kromáda,

brasňák, řečad. městský + 6 XII 1883
70 let star

jeho synoví:

Antonín - spěvák dr. op. ve Štětce.

Josef

Florian - řečad. brasňák

a dcer, matiny sestřenice

Katerina Šnejarová - dcera Antonína
(syn Emílie)

Anna Bonárová - Valdštejn, písník - 80.

Franziska Váňová - Finsch (lánská)
po něm se jmenoval J.W.

Cyril Novotný

Kladenský rodák Antonín Hromada

KRÁL. WIRTEMBERSKÝ KOMORNÍ PĚVEC

Úvodní slovo napsal ing. Jaromír Duchač.

Kresbami vyzdobil

prof. Stanislav Kulhánek.

Kladno 1941

význačným zjevem v dějinách evropské hudby jsou od 18. století čeští emigranti — hudebníci výkonné a pěvci.

Odcházeli do světa z různých příčin. Některí opustili vlast z motivů rázu dobrodružného, jak tomu bylo asi v případě poděbradského houslisty Anderleho, který měl doma po otci slušnou živnost jako sládek, ale opustil vše, ženu i děti, a pustil se za štěstím do ciziny. Jiní činili tak přímo z pohnutek uměleckých, z touhy po zdokonalení. Nejčastěji ovšem vábily naše muzikanty do světa důvody sociální a hmotné, aby lépe uplatnili své schopnosti v příznivějším prostředí a zebezpečili si existenci.

Pochopitelně, že z nekonečné řady našich nadaných lidí nebylo přáno všem, aby vynikli a že mnozí zapadli v cizím prostředí, jak při mezinárodnosti jejich povolání ani jinak býti nemohlo, ale vyhraněné osobnosti neutonuly. Silné osobnosti naopak rozšířily v cizině svůj horizont a staly se průkopníky nových směrů, významných i pro hudební vývoj světový. A pro nás malý národ jest velmi důležité, že nešířily ve světě pouze věhlas svého jména, ale také dobrou pověst naší národní hudební kultury a slávu českého muzikanta.

Budiž jich proto vždy s láskou a vděčností vzpomínáno.

Ing. Jaromír Duchač.

Jedním z četných vynikajících umělců, kteří šířili daleko za hranicemi slávu českého umění hudebního, jest kladenský rodák a barytonista — Antonín Václav Hromada.

Narodil se 23. prosince 1841 na Kladně v domě čp. 108 na Hlavní třídě jako syn krupače Josefa Hromady a matky Dorothy, rozené Zelenkové. Jeho rodiče doufali, že se věnuje kněžskému stavu. A. V. Hromada věnoval se však dráze divadelní, takže jeho otec se od něho odvrátil. Hrdinně začal mladý Hromada zápas se životem, nepohrdal nijakým čestným způsobem výdělku, aby se udržel nad vodou, a bylo-li třeba, dovedl pro své zamilované umění i hladověti. Pěveckou dráhu začal jako vokálista v hlavním farním kostele pražském, potom navštěvoval Pivodovu školu. Nebylo mu popřáno — jako jiným — uplatnit své pěvecké umění doma a proto odebral se do Stuttgartu, kde roku 1866 po prvé vystoupil ve Weberově opeře »Čarostřelec«.

Od té chvíle stal se chloubou stuttgartské opery. Svědčí o tom nejlépe nekrolog, uveřejněný v týdeníku »Der Schwabenspiegel« (»Zrcadlo Švábů«). Dovídáme se z něho, že stuttgartské dvorní divadlo mělo v barytonistovi A. V. Hromadovi neobyčejně mnohostrannou, upotřebitelnou a pohotovou sílu.

Když byl povolán v roce 1866 k tomuto divadlu, musel se nejdříve spokojiti s postavením sborového pěvce. Bylo pro něho slavnostním dnem, jestliže někdy dostal menší roli sólisty.

Tak tomu bylo ve Weberově opeře »Čarostřelec«, kdy v posledním dějství směl zpívat knížete Otakara. Teprve poměrně pozdě srostl s tímto oborem. Když roku 1879 Jindřich Bertram, následník Pischekův, těžce onemocněl a musil se odebrati na odpočinek, tu vzpomněli si na Hromadu a pověřili jej velikými úlohami vyššího barytonu, jako Verdiovským hrabětem Lunou nebo Rossiniovským Figarem, jichž se skvěle zhostil. Rychle osvojil si Hromada ohromný repertoir. Odřekl-li některý z jeho kolegů úlohu, byl vždy připraven vyplnit mezeru. Úlohy Petruchia ve »Zkrocení zlé ženy« od Hermanna Götze a Hanse Sachse ve Wagnerových »Mistři pěvci norimberští« byly mezníky v jeho vývoji. Od roku 1888 účastnil se též operní režie. Přes tak veliký vzestup nepohrdal ani méně významnými úlohami, jakými jest hlasatel v »Lohengrinu« nebo Biterolf v »Tannhäuseru«, a ještě bezvýznamnějšími, kterým vtiskoval vždy pravý umělecký ráz. Značně pozvedl i soubor. Nezřídka převzal i role komické. Také v operetách J. Strausse, Millöckera a jiných, kterými od doby Verderovy »Reginy« bylo dvorní divadlo stuttgartské zaplaveno, přijímal úlohy, ačkoliv v některých rolích, zejména milovníků, scházela mu potřebná švížnost. Konečně vypomáhal též ve výpravných divadelních hrách, na př. v Schillerově »Panně Orleánské«.

Touto mnohostrannou divadelní činností nebyla však Hromadova umělecká činnost úplně vyčerpána. Postupem doby vyvinul se Hromada v pěvce písni a oratorií. Zvláštní zásluhy získal si o zdomácnění Hugona Wolfa. Kromě toho byl oblíbeným učitelem zpěvu. V tomto postavení působil v letech 1883–1897 na hudební konservatoři.

Příroda neobdařila Hromadu tak bohatým hlasem, jaký měli jeho kolegové Pischek a Schütky, ale železnou píli získal Hromada to, co bylo u jeho druhů nebeským darem. Spolupracoval se znamenitým Juliem Stockhausenem po dobu jeho pobytu ve Stuttgartě a zajel i do Milána k věhlasnému mistru

Francescovi Lampertimu, aby se zdokonalil v italském způsobu zpívání. Tím způsobem měl Hromada svůj hlas po všech stránkách vyškolený. Hromada nevzdal se však svého uměleckého přesvědčení za laciné úspěchy u obecenstva.

V červnu roku 1901 povolán byl Hromada k pohostinskému vystoupení do Mnichova, kde zpíval Albericha ve Wagnerově »Prstenu Nibelungů«. Při tomto vystoupení raněn byl mrtvicí. S námahou vrátil se do Stuttgartu, kde podlehl opětovnému záchvatu 21. června 1901. Pochován byl na stuttgartském hřbitově. Jeho pečlivě upravený hrob zdobí umělecký kříž, na jehož kamenném podstavci jest tento nápis:

ANTON HROMADA

kgl. wirtemb. Kammersänger

geboren 23. XII. 1841 gestorben 21. VI. 1901

Hromada nikdy nezapomněl na své rodné město Kladno. Měl je rád, jak nejlépe patrno z jeho dopisu ze dne 16. prosince 1883, zaslaného nejstaršímu ochotnickému spolku kladenskému »Budislav«:

Draží krajané, milí moji přátelé!

Obdržel jsem od rozmilé sestry mé popsání pohřbu vroucně milovaného otce mého, z něhož se dovidám, že pěvecký odbor »Budislava« v úplném téměř počtu nezíštně súčastnil se při poslední otce mého vezdejší pouti, památku jeho takto ctě a oslavuje. Přijměte, draží krajané, za Vaši laskavost nej-upřímnější dík celé rodiny naší, obzvláště však můj. Vy při posledním pobytu mém v drahé domovině okázale jste mne vyznamenali, jmenovavše mne čestným svým členem, při po-

dání pak diplomu co čestného členství nezapomenutelný drahý otec můj slze proléval, slze sladké, slze radosti, sotva tuše, že v krátké pouze době nad jeho úmrtím hořké prolévatí budeme slze, slze to zármutku a bolesti. Věrte, že může-li cos umírniti nesmírný žal můj nad ztrátou toho, jejž nade vše jsem miloval, jest vědomí, že i ctěn a milován od ctěných krajanů mých, kteří tak v hojném počtu a tak okázale poslední mu prokázali poctu.

Při posledním pobytu mém v drahé otčině krásný jest utvořen svazek mezi Vámi a mnou, tímto pak činem Vaším, jejž nikdo z paměti mé vymazati nebude s to, potvrzen jest svazek přátelství navždy. Kéž by mi popřáno bylo toto často a okázale Vám projeviti. Prozatím ovšem nemohu jinak, nežli na podnících a pokrocích Vašich vřelého bráti podílu, což provždy s největší horlivostí činím, jsa o činnosti »Budislava« úplně zpraven. Poněvadž pak tato v každém ohledu blahodárná jest, mohu »Budislavu« z plna hrdla upřímného zdaru volati a přání projeviti, aby i nadále tak působil. Bude-li mi popřáno příště ještě zavítati do rodného města našeho — cesty Prozřetelnosti jsou nevyzpytatelný — tož buďte povždy ubezpečeni, že — pokud moci budu — ku zvelebení a zdaru »Budislava« co nejraději přispěji. Ještě jednou za obětavost Vaší vřelý dík všem vzdávaje, volá »Budislavu« k dalšímu rozkvětu hlučné »Na zdar!«

Váš upřímný

Hromada.

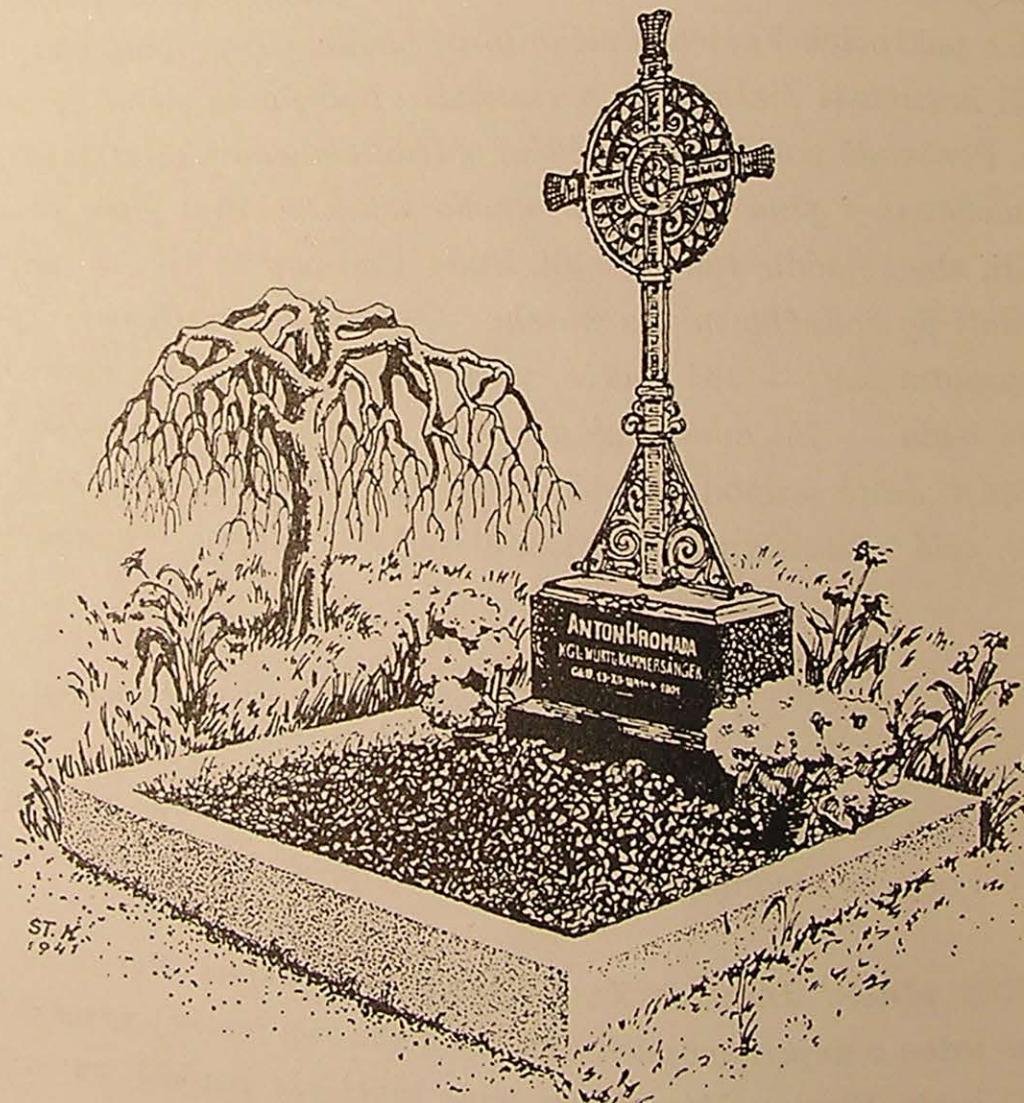
S jakou radostí dělil se o získané vavříny se svými rodáky, svědčí nejlépe Hromadův lístek, zaslaný prof. Adolfu Kindlovi:

Milý příteli! Díky za Tvou laskavou gratulaci. Byl to pro mne jeden z nejkrásnějších dnů, ba mohu říci ten nejkrásnější! Můj bratr Florian Vám všem bude moci vše povědít, vypsat i

se to nedá. Přečti si noviny! Každý praví, že taková slavnost, takové nadšení v našem divadle ani nikdo nepamatuje. Vše bylo překrásné. Přijmi i s Tvou rodinou srdečný pozdrav od Tvého

A. Hromady.

Hromada vyšel z malých poměrů. Předčasně byl nucen postavit se na vlastní nohy. Jeho krásný hlas a hudební nadání otevřely mu cestu do světa. Jako královský komorní pěvec a řádový rytíř ukončil svou plodnou životní dráhu. Byl jedním ze šťastných, které důvěra v sebe sama nezklamala. Budí příkladem nám i budoucím.

CYRIL NOVOTNÝ: KLADEŇSKÝ RODÁK ANTONÍN HROMADA.
ÚVODNÍ SLOVO NAPSAL ING. JAROMÍR DUCHAČ. KRESBAMI
VYZDOBIL PROF. STANISLAV KULHÁNEK. PĚČÍ KLADEŇSKÉHO
NÁRODNÍHO SOURUČENSTVÍ PRO OKRESNÍ OSVĚTOVÝ SBOR
NA KLADEŇ VYDALA TISKÁRNA SVOBODY NA KLADEŇ.